

BERLINI GYORS – A HÉT FŐ HÍREI HÉTFŐN

2026. szeptember 7.

1. Akár kormányt is alakíthat az AfD Szász-Anhaltban

A nyári politikai szünet után megkezdődött a német „szuperválasztási év” második felvonása, mégpedig a szeptember 6-ai szász-anhalti tartományi parlamenti választással. Bár a Németországi Szövetségi Köztársaság 1949-es megalapítása óta már több mint 240 tartományi parlamenti választást tartottak, azonban ez minden bizonnyal az egyik legizgalmasabbak és legnagyobb figyelemmel kísérték közé tartozott. Ez a szavazás ugyanis, annak ellenére, hogy 2,1 millió fővel népességarányosan Németország lakosságának mindössze 2,5 %-a él Szász-Anhaltban, messze túlmutatott a tartományi határokon és hosszútávon a német – egyébként is gyenge alapokon álló – kormánykoalíció megingását is magával hozhatja. Az eredmények tekintetében pedig akár meg is akadhat az a demokráciaelméleti szempontból nem túl szerencsés tendencia, hogy a választók jobboldali többséget tesznek lehetővé és irányváltást akarnak, majd a politikai tűzfalak miatt mégis mindig legalább egy baloldali párt is a kormány tagja lesz.

Az NDK felbomlása után, 1990. október 3-án mesterségesen létrehozott és újraalapított tartományban a CDU volt a meghatározó erő, az eddigi hét miniszterelnökből hatot a kereszténydemokraták adtak, egyet pedig a szociáldemokraták 1994 és 2002 között. A mostani választáson azonban 77,8 %-os részvételi arány mellett (2021: 60,3 %) új politikai korszak kezdődött Szász-Anhaltban, ugyanis az AfD 2021-es eredményéhez képest 23 %-ot javítva 43,8 %-ot ért el, míg a miniszterelnököt adó CDU óriási pofont kapott és 19,9 %-ot veszítve mindössze 17,2 %-ot kapott. Harmadik helyen a minimálisan erősödő SPD futott be 9,3 %-kal, negyedikek pedig a Zöldek lettek 3 %-ot erősödve 8,9 %-kal. A Die Linke 2,4 %-ot gyengülve 8,6 %-on végzett, míg az újonnan a tartományi törvényhozásba jutó BSW 5,3 %-ot kapott. Az eddig a parlamentben ülő és kormányon lévő FDP nem érte el az öt százalékos bejutási küszöböt és kiesett, elveszítve így utolsó tartományi minisztereit is.

A mandátumok megoszlásában ez az eredmény a következő erőviszonyokhoz vezet: a 83 képviselőt tömörítő parlamentben az első helyen végző AfD 39 (2021: 23), míg a második helyen befutó CDU 15 mandátummal (2021: 40) rendelkezik majd. Az SPD-nek, a Zöldeknek és a Die Linkenek egyaránt nyolc-nyolc képviselője lesz (2021: SPD: 9; Zöldek: 6; Die Linke: 12), míg a BSW öt mandátumot szerzett.

A listás eredményeken túl az egyéni választókerületekben is óriási AfD-s dominancia rajzolódott ki. A 41 egyéni képviselőjelölti helyből 38-ban győzött az AfD-s jelölt, a fennmaradó háromban pedig – a tartományi nagyvárosok egy-egy kerületében – a Die Linke szerzett egyéni mandátumot. Sven Schulze (CDU) szász-anhalti miniszterelnök választókerületében kikapott az AfD-s jelölttől, míg Ulrich Siegmund, az AfD listavezetője és miniszterelnökjelöltje 49 %-kal nagyon magabiztosan szerzett egyéni mandátumot.

A szavazási tendenciákat vizsgálva szembeötlik továbbá, hogy az AfD minden kategóriában óriási győzelmet aratott (nemek, korosztály, iskolázottsági szint, anyagi helyzet, munkaviszony), így nem csoda a valóban világsajtót bejáró eredmény. Az AfD sikeréhez az is nagyban hozzájárult, hogy 170.000, eddig a szavazástól távolmaradó személyt tudott mobilizálni. Ezen kívül érdekesség még, hogy a voksolást megelőző felmérések miatt egy hasonló, de mégis más előjelű taktikai szavazás alakult ki. Az előző néhány tartományi parlamenti választásnál ugyanis az AfD megakadályozására a választók listás szavazatukat nagy arányban az AfD ellenében esélyes győztes párt támogatására adták le, legyen szó CDU-s vagy SPD-s listavezetőről és Zöld, Die Linke-s, SPD-s vagy éppen CDU szimpatizánsról. Ennél a választásnál azonban a listás szavazat koncentrációja helyett a kisebb pártok biztos parlamentbe juttatása volt a fő cél, hogy így akadályozzanak meg egy esetleges AfD-s abszolút többséget. A taktika sikeresnek bizonyult, ami egyúttal meg is magyarázza, hogy az előzetes felmérésekben erősebbre mért Die Linke miért gyengült, és az SPD és Zöldek miért erősödtek.

Teljes választási elemzésünket [ide](#) kattintva olvashatja el.

2. Németország hibrid támadásokkal vádolja Oroszországot

A német kormány hivatalosan is Oroszországot tette felelőssé a Lipcse/Halle Repülőtér elleni sikertelen támadásért. Ennek során a német hatóságoknak még idejében sikerült hatástalanítaniuk egy robbanószerekkel felszerelt drón bevetését a repülőtér területén augusztus 4-én – a közelében több ukrán teherszállító repülőgép is tartózkodott. A repülőtér az Ukrajnának az Oroszország elleni háborúban nyújtott katonai segélyszállítmányok egyik fontos átrakodási helyszínének számít. Alexander Dobrindt (CSU) szövetségi belügyminiszter, a Johann Wadephul (CDU) szövetségi külügyminiszterrel tartott közös sajtótájékoztatón kijelentette, hogy a német hatóságok és az európai partnerek által nyert információk „egyértelműen orosz részvételre utalnak”. A helyszínen olyan drón konfigurációt, robbanóanyagot és gyújtóberendezéseket foglaltak le, amelyek Oroszország más hibrid műveleteiből, valamint az Ukrajna elleni orosz támadó háborúból ismertek – mondta Dobrindt. A helyszínen alkalmazott technika és az egyes elemek összehangoltsága professzionálisnak minősíthető, és magas szintű műszaki szakértelmet, valamint a tervezés és a végrehajtás során jelentős szervezési erőfeszítéseket tükröz – tette hozzá. A merényletkísérlet végrehajtása „alacsony szintű ügynökök tevékenységéhez sorolható” – jelentette ki egyúttal a miniszter.

A német kormány abból indul ki, hogy Németország Oroszország további ilyen támadásainak lehetséges célpontja volt már korábban és a jövőben is az lesz – mondta Wadephul szövetségi külügyminiszter. Bár Németország nem áll háborúban Oroszországgal, mégis „háborús célpontnak” számít. Ennek következtében a német kormány behívatta az orosz nagykövetet, és elrendelte a bonni orosz főkonzulátus szeptember 18-i bezárását. Egyúttal a berlini Orosz Házra vonatkozó fennálló szerződést is felmondja a német állam. Wadephul szerint az intézmény „már régóta nem szolgálja az Oroszország és Németország közötti kulturális kapcsolatok célját”. Ezenkívül tovább szigorítják az orosz állampolgárokra vonatkozó beutazási ellenőrzéseket. A német kormány az EU-n belül is szorgalmazni fogja további orosz felelős személyek szankcionálását, egyúttal pedig tovább növelni a nyomást az orosz árnyékflottára is. Az uniós tagállamok kormányfői, valamint az EU vezető tisztségviselői támogatásukról biztosították Németországot. Kaja Kallas, az EU külügyi főképviseleje – a német kormány álláspontjával

egyetértve – további lehetséges szankciókat jelentett be orosz személyek és vállalatok ellen, illetve jelezte, hogy az EU megvitatja az orosz katonai-ipari komplexum és az Moszkva által fenntartott árnyékflotta elleni intézkedések lehetőségét is.

Oroszország hivatalos válaszában határozottan tagadta a német kormány állításait és Németországot „az orosz-ellenes indulatok” felkorbácsolásával vádolta meg, egyúttal ellenlépések végrehajtását helyezve kilátásba. Ezek közül elsőként szeptember 3-án Szergej Lavrov orosz külügyminiszter bejelentette az összes Oroszországban található Goethe Intézet bezárását (a moszkvai központon kívül Szentpéterváron és Novoszibirszkben is működött képviselő).

Német nyelvű összefoglalóért kattintson [ide](#) és [ide](#).

3. Újabb szabotázs kísérletek a német energetikai infrastruktúra ellen

A januári – óriási bel- és külföldi visszhangot kiváltó – berlini támadást követően ismételt felélénkült a kritikus infrastruktúra védelméről szóló vita Németországban azt követően, hogy kedden két hasonló jellegű szabotázs kísérletre is sor került. Reggel ismeretlen elkövetők próbáltak meg robbanószerkezet segítségével megrongálni a brandenburgi janschwaldei erőmű közlében lévő magasfeszültségű vezetékszakaszt, ugyanaznap este pedig egy újabb feltételezett támadás történt egy transzformátorállomás ellen az észak-rajna-vesztfáliai Bergheimben.

Dietmar Woidke (SPD) brandenburgi miniszterelnök a sajtónak nyilatkozva „merényletkísérletként” jellemezte a támadást. Hozzáteve, hogy az ilyen jellegű események „aggasztóan magas gyakorisága” azt mutatja, „hogy határozottan meg kell védenünk infrastruktúránkat” – utalt Woidke az év eleji berlini esetre. Januárban feltehetően baloldali szélsőséges elkövetők gyűjtötták fel és zártak ezzel rövidre nagyfeszültségű vezetékeket egy, a főváros délnyugati részén található erőmű közelében. Akkor körülbelül 45.000 háztartás és több mint 2.200 üzlet és vállalat, valamint kórházak és ápolási otthonok maradtak napokig áram nélkül. 2024 márciusában pedig ismeretlen tettesek a berlini Grünheide-ben található Tesla-gyár áramellátásához szükséges vezetékeket rongáltak meg. Hogy van-e összefüggés a mostani eseménnyel, egyelőre nem világos.

Észak-Rajna-Vesztfáliában két szénüzemű erőművet kellett leválasztani a hálózatról azt követően, hogy rövidzárlat lépett fel egy Bergheim melletti transzformátorállomásnál. A nyomozók egy mezőn hat kilövőberendezést találtak. Feltételezhető, hogy ezeket a berendezéseket úgy tervezték, hogy pirotechnikai eszközök segítségével egy vezetéket a villamosvezetékek fölé emeljenek – nyilatkozta Michael Esser vezető bünyügyi igazgató. Herbert Reul (CDU), Észak-Rajna-Vesztfália belügyminisztere megerősítette, hogy az elsődleges nyomozás alapján felmerül a kritikus infrastruktúra elleni szabotázs gyanúja is.

Német nyelvű összefoglalóért kattintson [ide](#) és [ide](#).

4. Vörös riasztás a német egészségbiztosítás terén

Tovább romlik a német gondozási biztosítás pénzügyi helyzete: az egészségbiztosítók szövetségének (GKV) adatai szerint 2026 első felében 770 millió eurós hiány halmozódott fel. A kiadások jóval gyorsabban nőnek, mint a bevételek, ezért a szervezet arra figyelmeztet, hogy ha nem történik gyors beavatkozás, már októberben nem lesz elegendő forrás a gondozási ellátások teljes finanszírozására. Az év végéig további mintegy 500 millió euróra lehet szükség, az egész éves hiány pedig elérheti az 1,2 milliárd eurót. Mindez úgy, hogy a szövetségi kormány már korábban 3,2 milliárd eurós kölcsönt biztosított a gondozási kasszák számára. Enélkül az úgynevezett „összinte eredmény” 4,4 milliárd eurós hiány lenne.

Oliver Blatt, a GKV csúcsszervezetének vezetője szerint az ápolásügy akut válságban van és ahogy fogalmazott: „a riasztási fokozat vörös”. A legsürgetőbb feladat a gondozási biztosítás rövid távú pénzügyi stabilizálása, hosszabb távon pedig egy strukturális reform gyakorlatilag elkerülhetetlen. A problémát mindenekelőtt az ellátásra szorulóknak számának gyors növekedése okozza. Idén egyetlen év alatt 370 ezerrel, azaz 6,5%-kal nőtt a számuk, valamint 2017 óta csaknem megduplázódott: hárommillióról közel hatmillióra. Eközben a gondozási biztosítás kiadásai az első felévben 11%-kal, 39,5 milliárd euróra emelkedtek, miközben a járulékbevételek mindössze 3,9%-kal nőttek. További jelentős költségtenyező az ápolásban dolgozók béremelkedése, valamint a rövid idejű és helyettesítő ápolás drágulása. Az intézményi ellátásban ráadásul egyre nagyobb összegekkel kell hozzájárulni ahhoz, hogy az ápolásra szorulóknak saját térítési költségeit mérsékeljék. Németország kormánya összefoglaló reformot tervez, amely az új szövetségi egészségügyi miniszter, Carsten Linnemann (CDU) egyik legfontosabb feladata lesz. A pozíció korábbi birtokosa, Nina Warken (CDU) által előterjesztett reformtervezet célja egyebek mellett a kiadások fékezése és a bevételek növelése, hogy jövőre elkerülhető legyen az általános járulékemelés. A tervek között szerepel a gyermektelenek gondozási járulékának enyhe, 4,3%-ra történő emelése, a házastársak ingyenes társbiztosításának korlátozása, valamint a különböző biztosítási fokozatok megállapításának szigorítása. Ugyanakkor Linnemann jelezte, hogy lehetőség szerint nem támogatja az ápolást végző hozzátartozók nyugdíjjárulék-fizetésének korábban felvetett csökkentését. A reform részletei azonban még korántsem vélegesek. A helyzetet tovább súlyosbítja, hogy 2027-re már most mintegy 10 milliárd eurós finanszírozási igénnyel számolnak, amelyre egyelőre nincs meg a szükséges fedezet. A GKV szerint rövid távon a szövetségi államnak vissza kellene fizetnie a gondozási kasszáknak a koronavírus-járvány idején keletkezett, 5,2 milliárd eurós tartozást, és át kellene vállalnia az ápoló hozzátartozók után fizetendő nyugdíjjárulékokat is. A tartományoknak pedig teljesíteniük kellene a bentlakásos ápolási intézmények beruházási költségeinek finanszírozására vonatkozó kötelezettségeiket. Az intézményi ellátás költségei ugyanis már olyan magasak, hogy az első évben a lakók átlagos saját hozzájárulása országos szinten havi 3000 euró fölé emelkedett.

A GKV szerint azonban pusztán több pénz biztosítása nem jelenthet tartós megoldást. Hosszabb távon a gondozási rendszer működését is át kell alakítani: felül kell vizsgálni az ellátásra való jogosultság feltételeit, nagyobb hangsúlyt kell helyezni a megelőzésre, és következetesebben kell alkalmazni a digitalizációban rejlő lehetőségeket. Az egészségügyi adatok jobb felhasználásával például korábban lehetne felismerni a későbbi ápolási szükségletet, és időben meg lehetne kezdeni a megelőző programokat. A GKV vezetője ugyanakkor elismeri, hogy a reform politikailag rendkívül nehéz feladat lesz, hiszen kényelmetlen döntéseket követelhet meg mind az ápolásra

szorulóktól, mind az ápolási dolgozóktól. Ha azonban elmarad a beavatkozás, annak árát végső soron minden járulékfizető a növekvő járulékok formájában fogja megfizetni.

Német nyelvű összefoglalóért kattintson [ide](#) és [ide](#).

5. Adócsökkentést ígér a német kormány: főként a kisebb és közepes jövedelműek érintettek

A német szövetségi kormány elfogadta Lars Klingbeil (SPD) pénzügyminiszter jövedelemadó-reformjának tervezetét. A CDU/CSU-SPD alkotta kormánykoalíció egyik fontos pénzügyi projektjének célja elsősorban az alacsony és közepes jövedelmű háztartások, valamint a gyermekes családok tehermentesítése. A reform teljes körű hatása így 2028-ra évi mintegy 10 milliárd eurós adócsökkentést jelentene. A kabinet döntésén egyébként maga Klingbeil nem is tudott részt venni, mivel egy amerikai útból hazafelé tartó kormányzati repülőgép meghibásodása miatt az Egyesült Államokban rekedt.

A tervezett változtatások közül az egyik legfontosabb az adómentes alapösszeg, az ún. Grundfreibetrag emelése. Az a jövedelemrész, amely után egyáltalán nem kell személyi jövedelemadót fizetni, a jelenlegi 12.348 euróról 2027-ben 12.564, 2028-ban pedig 12.900 euróra nőne. Emellett a 42%-os legmagasabb adókulcs is valamivel később lépne életbe: a jelenlegi 69.879 euró helyett 70.600 eurós adóköteles jövedelemtől. Ez elsősorban a közepes jövedelműek számára jelentene könnyebbséget. A magasabb keresetűeknél ezzel párhuzamosan szigorítanák az adóztatást: a 45%-os ún. „gazdagok adója” már 250 ezer eurós jövedelemtől érvényesülne, 280 ezer euró felett pedig új, 47%-os adókulcsot vezetnének be. A kormány továbbá a munkavállalók és a családok terheit is csökkentené. A munkavállalói átalány, amelyből többek között a munkába járás és egyéb, munkával kapcsolatos költségek számolhatók el, 1230-ról 1430 euróra emelkedne. A családok számára a családi pótlék összege is nőne: a jelenlegi gyermekenkénti havi 259 euró 2027-ben 267, 2028-ban pedig 272 euróra emelkedne. A gyermekek után járó adókedvezmény szintén bővülne. A vasárnapi és ünnepnap munkáért járó pótlékok esetében pedig 50-ról 75 euróra emelnék azt a maximális alapbért, amely után a pótlék adómentesen vehető figyelembe.

A pénzügyminisztérium számításai szerint a reform teljes hatása 2028-tól különösen a kisebb és közepes jövedelmű családoknál lenne érzékelhető. Egy kétgyermekes, dolgozó család, amelynek összes adóköteles jövedelme 60 ezer euró, évente valamivel több mint 600 euróval fizethetne kevesebb adót. Egy kétgyermekes család esetében, ahol az egyik szülő ápolóként, a másik buszsofőrként dolgozik, fejenként havi bruttó 2800 eurós keresettel, a kormány 2028-ra 632 eurós éves megtakarítással számol. Egy havi 5000 eurót kereső mérnök esetében ugyanez mintegy 192 euró lenne. A reformot azonban már most komoly kritikák érik. Az egyik legfontosabb kifogás, hogy a tervezet nem kompenzálja teljes mértékben az ún. „hideg progressziót”. Ez azt jelenti, hogy az infláció miatt nominálisan emelkedő bérek esetében a munkavállalók magasabb adósávba kerülhetnek anélkül, hogy ténylegesen nőne a vásárlóerejük. Így a béremelés egy részét az adó és az infláció együttes hatása elviheti. A reform támogatói szerint a tervezett adócsökkentések ezt a hatást nagyrészt ellensúlyozzák, a kritikusok szerint azonban még mindig nem eléggé. Az ipari és kereskedelmi érdekképviselők mindeközben ennél is tovább mennek: szerintük a reform nem jelent valódi gazdaságélénkítő adócsökkentést, sőt bizonyos vállalkozásokra további terheket róhat. A Német Ipari Szövetség (BDI) szerint csalódást keltő, hogy a hideg progresszió teljes

kompenzációja is elmarad, míg a Német Ipari és Kereskedelmi Kamara (DIHK) arra figyelmeztet, hogy a közép vállalkozások jelentős részének éppen a jövedelemadó a meghatározó vállalati adóteher.

A reformot illetően a szövetségi kormánykoalíciónak sem volt könnyű megegyeznie. Az eredeti tervek között adókedvezmények megszüntetése is szerepelt, ám ezekről a kormányon belül vita alakult ki; Klingbeil ezért ezeket egy későbbi törvénycsomagban rendezné. A mostani reform a parlament és a Szövetségi Tanács elé kerül, így a végleges szöveg még változhat. A tervek szerint az új szabályok 2027. január 1-jén lépnek hatályba, egyes intézkedések pedig 2028-tól alkalmazandók.

Német nyelvű összefoglalóért kattintson [ide](#) és [ide](#).

6. Pártszakadás Thüringiában

A hosszú hónapok óta dúló belső konfliktus végül szakadáshoz vezetett – a Sahra Wagenknecht által vezetett BSW egykori vezető politikusai új pártot alapítottak Thüringiában. A „Thüringen.Gerecht” (TG) nevű pártot tegnap – a BSW szempontjából kulcsfontosságú szász-anhalti választásokkal egy napon – Erfurtban hozták létre. Az alapító tagok a párt elnökévé a BSW korábbi tartományi elnökét, Katja Wolfot választották meg, míg az alelnökök: Steffen Schütz infrastrukturális miniszter és Steffi Eschrich lettek.

Katja Wolf thüringiai miniszterelnök-helyettesként és pénzügyminiszterként már hosszabb ideje Wagenknecht egyik leghangosabb kritikusává lépett elő, mindenekelőtt az AfD-vel való politikai kockáztatást vetve a pártalapító szemére (emellett viták övezték a BSW tartományon belüli kormányzati szerepvállalását is). A vita eszkalációjának újabb jeleként az elmúlt hetekben több tag is kilépett a BSW-ből Thüringiában, és részben az erfurti tartományi parlamentben működő képviselőcsoportból is, mely lépéseket követően mindössze két tartományi képviselő maradt a BSW-ben. A BSW a CDU-val és az SPD-vel közösen kormányoz Thüringiában – a BSW és eddigi tartományi képviselőcsoportjának felbomlása ezért nyomás alá helyezi a koalíciót, melynek már ezt megelőzően sem volt meg az abszolút többsége a tartományi parlamentben. Így például a tartományi költségvetéssel kapcsolatos határozatok meghozatalakor a koalíció a Baloldali Párttal (Die Linke) működik együtt. Wolf hangsúlyozta, hogy ő és társai a BSW-ből való kilépés után is „kötelezve érzik magukat” a CDU-val és az SPD-vel kötött koalíciós megállapodás betartására.

A TG vezetői szerint az új párt a gazdasági erőt, a társadalmi igazságosságot, a demokratikus részvételt és a békeorientáltságot kívánja összekapcsolni. Alapító programjában többek között a gazdaság megerősítésére, a társadalmi összetartásra, a megfizethető energiára és a polgárok nagyobb részvételére helyezi a hangsúlyt. Wolf kifejtette, hogy a pártot „igazságosság- és felelősségérzet” vezérelte.

Az új párt bejelentésének időzítése korántsem lehet véletlen. Wagenknechttel szemben Wolf a kezdetektől fogva visszautasította az AfD-vel esetleges politikai együttműködés gondolatát, míg a mostani szász-anhalti választásokat megelőzően – készülve a párt esetleges királycsináló szerepére – a BSW vezetősége egyre konkrétanabb célokat tűzött ki egy esetleges AfD-vezette kormány, szakpolitikai kérdések mentén való, külső támogatására.

Német nyelvű összefoglalóért kattintson [ide](#) és [ide](#).

7. A Magyar-Német Intézet hírei

Cikk- és interjúajánló

Mi forog kockán a német tartományi választásokon? És miért lehet országos jelentősége annak, ami szeptember 6-án Szász-Anhaltban történik? Az AfD történelmi eredményre készül: ha megszerzi az abszolút többséget, az alapjaiban kérdőjelezheti meg a német politikában eddig stabil „tűzfalat”. **Bauer Bence**, intézetigazgatónk volt az **Infostart - InfoRádió** vendége, ahol az AfD előretörésének körülményei mellett a németek egyre fokozódó elégedetlensége is szóba került, ami Friedrich Merz kormányának teljesítményét és a reformok végrehajtásának sebességét illeti.

A teljes beszélgetés [itt](#) nézhető vissza.

Tartományi választások előtt Németország: szeptemberben három fontos tartományban, Szász-Anhaltban, Mecklenburg–Elő-Pomerániában és Berlinben is választásokat tartanak. Különösen izgalmasnak ígérkezett szeptember 6-án Szász-Anhalt, ahol az AfD az előzetes felmérések szerint is kiemelkedő eredményt érhetett el, miközben továbbra is komoly politikai „tűzfal” választja el a többi párttól. Hogyan értékelik a választók Friedrich Merz kancellár eddigi teljesítményét, és milyen következményei lehetnek a választásoknak a CDU, illetve a német pártrendszer jövőjére nézve? Intézetigazgatónk, **Bauer Bencét** a **Magyar Nemzet** kérdezte.

A teljes cikk [itt](#) olvasható.

A szeptember 6-i szász-anhalti tartományi választás előtt kérdezte a pozsonyi **Pátria Rádió** intézetigazgatónk, **Bauer Bencét**. A voksolást a német politika egyik idei kiemelt eseményének tartják: a választás tétjéről és várható következményeiről is szó esett.

A teljes interjú [itt](#) hallgatható vissza.

Bauer Bence, intézetigazgatónk a **Hit Rádió Glóbusz** című műsorának vendége volt, ahol a beszélgetés középpontjában főként a szász-anhalti tartományi választás állt, különös tekintettel az AfD történelmi eredményére, a kormányalakítás lehetőségeire és a választás német szövetségi politikára gyakorolt hatására. Emellett a CDU és az AfD közötti „tűzfalról”, a lehetséges koalíciós forgatókönyvekről, valamint az AfD esetleges kormányzásának következményeiről is beszéltek.

A teljes beszélgetés [itt](#) nézhető vissza.

Bauer Bence, intézetünk igazgatója a **HírTV** vendége volt a szász-anhalti választások előtt. A beszélgetés középpontjában az AfD történelmi erősödése, a CDU visszaesése és a német pártok által az AfD köré épített „tűzfal” állt. A választás előtt már az volt a kérdés, hogy a politikai elszigetelés meddig tartható fenn, ha az AfD a legerősebb politikai erővé válik.

A teljes interjú [itt](#) nézhető vissza.

Politikai földrengés Szász-Anhaltban? Az AfD 43,8%-os eredménnyel fölényesen megnyerte a szász-anhalti tartományi választást, miközben a CDU mindössze 17,2%-ot szerzett. A rekord, 77,8%-os részvétel mellett az AfD a 41 egyéni választókerületből 38-at is megnyert. Intézetigazgatónk, **Bauer Bence** az **Index.hu**-n megjelent elemzésében mutatja be, hogy mit is jelenthet az AfD történelmi erősödése, a CDU visszaesése, valamint a BSW kulcsszerepe a szász-anhalti parlamentben – és milyen hatással lehet mindez a német szövetségi politikára.

A teljes elemzés [itt](#) olvasható.

Impresszum

Magyar Német Intézet az Európai Együttműködésért

Igazgató: Dr. Bauer Bence LL.M.

Felelős munkatársak: Dobrowiecki Péter, Szalontai Petra, Fonay Tamás Álmos

Székhely: 1113 Budapest, Tas vezér utca 3-7.

Web:

www.magyarnemetintezet.hu

E-mail: mni@mcc.hu